

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/40/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814206092
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3814206092.2

Uznesenie

Okresný súd Prievidza v právnej veci navrhovateľa: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, P.O.BOX 41, 824 96 Bratislava proti odporcovi: S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. P. XXX/X, XXX XX K., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, IČO: 42 362 296, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 2.059,40 eur s prísl. takto

rozhodol:

Pripúšťa vstup občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Konanie zastavuje .

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva .

Navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 198,66 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Patrika Podhorského do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Navrhovateľovi vracia súdny poplatok v sume 116,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 01.04.2014 si navrhovateľ proti odporcovi uplatnil nárok na zaplatenie sumy 2.059,40 eur s príslušenstvom.

Dňa 10.11.2014 oznámilo vstup do konania na strane odporcu občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV.

Súd postupoval v konaní tak, že doručil toto oznámenie o vstupe do konania tak navrhovateľovi ako aj odporcovi.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 02.12.2014, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.12.2014 podal vyjadrenie k vstupu vedľajšieho účastníka do konania, v ktorom uviedol, že vstup občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV považuje za zneužívanie ustanovenia § 93 ods. 2 až 4 O.s.p. motivovaný snahou o dosiahnutie prospechu titulom uplatnenia náhrady trov konania. V prípade právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, je na mieste dôvodný predpoklad, že na realizáciu uvedenej činnosti bude dostatočne odborne a personálne vybavená. Namiesto toho sa dané združenie dalo zastúpiť advokátom. Navrhovateľ následne poukázal na to, že činnosť tohto združenia spočíva len vo formulárových

oznámeniach o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, na základe čoho navrhovateľ tvrdí, že účelom tohto vstupu je ochrana práv spotrebiteľa len zdanlivo a skôr je zameraná na činnosť na uplatňovanie si náhrady trov konania. Vzhľadom k tomu potom navrhovateľ navrhol súdu, aby uznesením nepripustil vstup tohto občianskeho združenia do konania.

Podľa § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p. o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Na rozdiel od vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 1 O.s.p., pre vedľajšie účastníctvo podľa § 93 ods. 2 O.s.p. zákon vyžaduje len splnenie dvoch podmienok, a to že vedľajší účastník existuje ako právnická osoba (napríklad občianske združenie) a že predmet jeho činnosti spočíva v ochrane zákonom stanovených práv (napríklad aj podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZOS) ako je tomu v tomto prípade). V zásade by teda aj námietky proti prípustnosti vedľajšieho účastníctva vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. mali smerovať len k nesplneniu týchto podmienok vedľajším účastníkom a prípadnými inými námietkami by sa súd nemusel podrobnejšie zaoberať, ale postačilo by, keby poukázal na fakt, že dané námietky nesmerujú ani k jednej z podmienok vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p. a nie sú relevantné pre rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva v danom konaní. V záujme výchovného pôsobenia súdu v zmysle § 1 a § 3 O.s.p. však súd má za vhodné predsa len sa v tomto rozhodnutí vyjadriť ku všetkým námietkam vzneseným navrhovateľom.

Tvrdenie, že vedľajší účastník nezastupuje záujmy spotrebiteľov, ale jeho účelom je len zdanlivá ochrana práv spotrebiteľa, a to z dôvodu, že je motivovaný získaním finančných prostriedkov v podobe trov právneho zastúpenia je vnútorne rozporným tvrdením. Ako uvádza Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012: „Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 4 výslovne stanovuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Z tejto vety je možné vyvodiť záver, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná aj náhrada trov konania, ale len v tých prípadoch, kedy právo na náhradu trov konania vznikne účastníkovi, ktorého v konaní vedľajší účastník podporoval.“ Teda aj keby bol vstup vedľajšieho účastníka motivovaný hlavne získaním finančných prostriedkov v podobe trov právneho zastúpenia, tieto získa len v prípade úspechu spotrebiteľa v spore, teda tým, že ochráni práva spotrebiteľa a bude zastupovať jeho záujmy. Vedľajší účastník teda nemá dôvod, ako tvrdí navrhovateľ „iba zdanlivo“ zastupovať záujmy spotrebiteľov, ale naopak bez ohľadu na jeho motiváciu je v jeho záujme vykonávať reálne kroky chrániace záujem spotrebiteľa v spore, ako je ostatne súdu známe už z iných konaní.

K „obohacovaniu sa“ vedľajšieho účastníka na trovách konania súd považuje za vhodné tiež uviesť nasledovné: trovy právneho zastúpenia si vedľajší účastník hradí samostatne, nezaťažuje nimi navrhovateľa ani odporcu a ich náhradu dosiahne len v prípade, že navrhovateľ uplatňoval premlčanú pohľadávku - čo je súčasťou rizika, s ktorým navrhovateľ pri súdnom uplatnení premlčanej pohľadávky musí kalkulovať, alebo v prípade, že navrhovateľ uplatňoval plnenia z neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, čo je rovnako konanie, ktoré nepožíva právnu ochranu a od ktorého má odrádzať práve aj hrozba náhrady trov konania protistrane. Z vyššie uvedeného zároveň vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ uplatňuje pohľadávky, na ktoré má nárok, nedôjde k žiadnemu obohacovaniu vedľajšieho účastníka na trovách právneho zastúpenia, naopak bude na nich skôr prerábať. Výnimkou by bola situácia, ak navrhovateľ vo veľkom uplatňuje pohľadávky z neprijateľných zmluvných podmienok alebo v prípade, že navrhovateľ uplatňuje pohľadávky z veľkej časti premlčané, čo je však súčasťou jeho podnikateľského rizika.

Nakoľko navrhovateľ navrhol nepripustiť vstup vedľajšieho účastníka do konania, v zmysle dikcie § 93 ods. 3 druhá veta O.s.p., súd musel o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodnúť. Súd po preskúmaní veci rozhodol tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania pripustil. V zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. sa ako vedľajší účastník môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Vstup takejto osoby do konania má za cieľ zabezpečiť širšiu ochranu osobám, ktoré sú v znevýhodnenom postavení, teda v danom prípade spotrebiteľa na strane odporcu. Súd má za preukázané, že hlavnou náplňou činnosti vedľajšieho účastníka je aj zastupovanie spotrebiteľov a ich podpora formou vedľajšieho účastníctva v konaní pred súdmi, a teda toto združenie spĺňa podmienku, aby mohlo vstúpiť do tohto

konania v zmysle § 93 ods. 2 O.s.p. Súd sa nestotožnil so žiadosťou z námietok navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka, ani nenašiel žiadne iné skutočnosti, ktoré by vstupu vedľajšieho účastníka do konania bránili, a navyše odporca uviedol, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Podaním doručeným súdu dňa 16.02.2015 vzal navrhovateľ návrh na začatie konania späť v celom rozsahu.

Podľa § 96 ods. 1 prvá a druhá veta Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví.

Vzhľadom na účinné späťvzatie návrhu navrhovateľom, súd konanie o návrhu navrhovateľa podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zastavil.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok z návrhu vo výške 123,50 eur. Keďže súd konanie zastavil pre späťvzatie návrhu navrhovateľom pred prvým pojednávaním, podľa § 11 ods. 3 Zákona o súdnych poplatkoch, podľa ktorého, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie, rozhodol o vrátení súdneho poplatku kráteného podľa § 11 ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, teda kráteného o 6,70 eur, vo výške 116,80 eur. Zároveň upravil príslušný orgán podľa § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch na vrátenie súdneho poplatku navrhovateľovi po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania po posúdení rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, teda zastavenia konania pre späťvzatie návrhu, prišiel k záveru, že v danom prípade navrhovateľ zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, a preto je povinný nahradiť trovy konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Zavinenie na strane navrhovateľa spočíva v tom, že vzal návrh na začatie konania späť bez uvedenia dôvodu. Dôvodom späťvzatia návrhu teda nebolo správanie odporcu.

Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania, ktoré si vyčíslil vo výške 198,66 eur. Vzhľadom na zavinenie navrhovateľa, vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník (§ 93 ods. 4 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku), a teda nemožno mu odoprieť ani právo na zastúpenie advokátom, patrí náhrada trov konania. Súd nepovažuje trovy konania vedľajšieho účastníka za neúčelné. Navrhovateľ pri podávaní návrhu si musel byť vedomý toho, že jeho návrh je premlčaný a teda musel znášať riziko v prípade vzniesenia námietky premlčania alebo zmenou úpravy procesného práva, ktorého následkom by bol navrhovateľov neúspech v konaní. Takéto riziko spojené s podaním návrhu na súd nie je možné vykladať v tom zmysle, že navrhovateľ procesne nezaviniť zastavenie konania. Vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu na jeho pomoc a podporu, v konaní bol činný, vyjadril sa k návrhu, vzniesol námietku premlčania, preto podľa názoru súdu riadne a účelne bránil práva odporcu. Podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) hodnota jedného úkonu právnej služby predstavuje 91,29 eur. Za jednotlivé úkony právnej služby patrí advokátovi vedľajšieho účastníka odmena a náhrady nasledovne: 1/ odmena podľa § 13a ods. 1 písm. a) za prevzatie a prípravu zastúpenia vo výške 91,29 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur; 2/ odmena podľa § 13a ods. 2 písm. c) vyhlášky za vyjadrenie zo dňa 04.12.2014 vo výške 91,29 eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 eur. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka predstavujú spolu sumu 198,66 eur, ktoré je povinný navrhovateľ zaplatiť podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku advokátovi vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).